

Gaybî işaretler

Van'dan Ümit Kocaman: “Üstadın beklenen şahsiyet olduğunun işaretleri nelerdir?”

Samsun Çarşamba'dan Mahmut Gün: “Hazret-i Mehdî hakkındaki haberler için kaynak soranlar var... Kur'ân'ın ve Hazret-i Peygamber'in (asm) Mehdîye işaretleri var mıdır?”

Rıdvan Ertuğrul: “Barla Lahikasında, ‘ileride gelecek o acip şahsın bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdarı ve o büyük kumandanın pişdarı bir neferi olduğumu zannediyorum’ ne demektir?”

PERDELİ MÜJDELER

Kaynaklarda Risale-i Nur'un “ileride gelecek o acip şahsın (mehdî-i muntazarın) eseri” olduğu hakkında yeterince haber ve işaret vardır. Ama imtihan sırrı gereği kapalı, perdeli ve müteşabih kalıplarla gelmiştir. Biz bu perdeleri bir nebze aralamaya çalışalım:

1- Kur'ân 33 âyetiyle kimi zaman perdeli, kimi zaman cifir ilmiyle anlaşılabilecek şekilde remizler ve işaretlerle perdeyi hafifçe aralayarak Risale-i Nur'dan haber veriyor.¹

2- Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuşlardır ki: “Kıyamet kopuncaya kadar bu din ayakta kalacaktır. Üzerinize hepsi Kureyş'ten on iki halife (veya veli) gelecektir.”² Keza Peygamber Efendimiz (asm) bir diğer hadislerinde: “Muhakkak Allah bu ümmete her yüz senenin başında bir müceddid-i din gönderecektir.”³ buyurmuştur. Hadiste geçen on iki halife veya on iki veli'den maksat, İslâm'ın bin iki yüz yıllık dönemi içerisinde her yüz senenin başında fiilen gelen toplamda on iki imamdır, yani

on iki müceddiddir. Yani müjdelenen on iki imam her yüz senenin başında gelmek suretiyle zuhur etmiştir.

Bir diğer hadislerinde Nebi-yi Zîşan Efendimiz (asm): “Biz Abdülmuttalib’in evlâtları, ceddin seyyidleri yedi kişiyiz: Ben, Hamza, Ali, Cafer, Hasan, Hüseyin ve Mehdî’dir”⁴ buyurmak suretiyle, âhîrzamanda gelecek Hazret-i Mehdî’yi ümmetin seyyidlerinden sayarak haber vermiştir.

Bediüzzaman dokuz yaşlarında iken gördüğü bir rüya-yı sadıkada Sırat Köprüsü başında Peygamber Efendimiz’den (asm) ilim istiyor. Peygamber Efendimiz (asm) de “Ümmetimden sual sormamak şartıyla sana ilm-i Kur’ân verilecektir.” buyuruyor.⁵

Ümmetin seyyidi bulunan Hazret-i Mehdî, on iki imam ve müceddidden sonra on üçüncü sırada zuhur etmiş bulunuyor. Bu büyük âlim ve hâkim, hiç şüphesiz Bediüzzaman Said Nursî Hazretleridir.

HAZRET-İ ALİ’NİN (RA) MÜJDELERİ

3- Peygamber Efendimiz (asm) Hazret-i Ali’nin (ra) önemli bir görevini tarif ederken: “Ya Ali! Ben Kur’ân’ın tenzili için harp ettim, sen tevili için harp edeceksin”⁶ buyuruyor. Keza Hazret-i Ali’ye (ra) “ilmin kapısı” unvanını veriyor.

İlmin kapısı bulunan Hazret-i Ali (ra) kendisinden bin üç yüz küsur sene sonra gelmiş bulunan Risale-i Nur’dan çok bahsediyor. Risale-i Nur’un “sirran tenevveret” sırrıyla yayılacağını haber veriyor.⁷ Asa-yı Musa, Ayetü’l-Kübra, Siracu’n-Nur, Otuzuncu Söz, Şakk-ı Kamer gibi risaleleri ismen müjdeliyor. Bediüzzaman diyor ki: “İmam-ı Ali (ra), Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi, kıymettar risalelerine de işaret derecesinde remzedip îma ediyor. Eğer sarîh bir surette gaybdan haber vermek [çok zararları bulunduğundan hikmete münâfi olduğu cihetle] hikmet-i İlâhiye tarafından yasak olmasaydı tasrih edecekti. [Bütün risalelerden açıkça haber verecekti]”⁸

Keza Bediüzzaman diyor ki: “Üveysî bir surette doğrudan doğruya hakikat dersimi Gavs-ı Azamdan (ks) ve Zeynelâbidin (ra) ve Hasan, Hüseyin (ra) vasıtasıyla İmam-ı Ali den (ra) almışım. Onun için, hizmet ettiğimiz daire onların dairesidir.”⁹

Bu hakikatler muvacehesinde çok net biçimde söylenebilir ki: Risale-i Nur, Hazret-i Ali’nin (ra) Kur’ân’ın teviline dair ilminin âhîr zamanla alâkalı ikinci platformudur.

GAVS-I AZAM’IN (KS) MÜJDELERİ

4- Gavs-ı Azam Abdülkadir-i Geylânî Hazretleri sekiz yüz sene öncesinden

Bediüzzaman'ı muhtelif sıfatlarla müjdeliyor. “Kün Kadiriyye'l-Vakt” [Zaman'ın Kadirîsi ol], “Te'ıyşü Saiden” [Said olarak yaşarsın], “Fe inneke mahrusun biayni'l-inayet” [Sen inayet gözü tarafından korunuyorsun], “Kul velâ tehaf” [Korkma, söyle!], “Fe'tlub Tabiben” [Kendine bir tabib ara!] gibi nice sözleriyle Bediüzzaman'a gerek remizler, gerekse cifir ilmi yoluyla işaretler ediyor. Bediüzzaman ile selâmlaşıyor.¹⁰

Gavs-ı Azam'ın bu selâmları hiç şüphesiz büyük bir mananın Bediüzzaman'da meydana çıktığının tescili anlamını taşıyor.

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman, Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 64-100.
- 2- Müslim, İmare, 5,6,7,8,9,10.
- 3- Müsned, Beyhakî, Avn'el-Mabud, Ebu Davud, c. 11/277.
- 4- Tılsımlar Mecmuası, Tenvir Neşriyat, s. 207.
- 5- Tarihçe-i Hayat, s. 30.
- 6- el-Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, 6:244; Müsned, 3:31, 33, 82; İbni Hibban, Sahih, 9:46, no. 6898; Mektubat, s. 100.
- 7- Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 163.
- 8- Şualar, s. 628.
- 9- Emirdağ Lâhikası, s. 61.
- 10- Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 126-139

ŞAH-I NAKŞİBEND'İN (KS) MÜJDESİ

5- Nakşibendî tarikatının kurucusu Şah-ı Nakşibend Hazretleri, meşhur ve müessir Evrad-ı Bahaiyesinin hatimesinde 19 defa “Nur” isminden bahsetmek suretiyle Risale-i Nur'dan haber veriyor, Risale-i Nur'u âleme müjdeliyor. Bediüzzaman diyor ki: “Şah-ı Nakşibend, Gavs-ı Azam gibi Risale-i Nur'u ve kudsî hizmetini keşfen müşahede edip tahsînkârâne haber vererek ona işaretler ediyor.”¹

Unutmamak lâzım ki: Büyük ihbarlar imtihan sırrını incitmemek için işaret diliyle olur. Çok açık ifadelerle olmaz.

İMAM-I RABBÂNÎ'NİN (KS) MÜJDESİ

6- İmam-ı Rabbânî (ks) Mektubat adlı meşhur eserinde yetmiş dördüncü ve yetmiş beşinci mektupları “Mirza Bediüzzaman'a Mektup” başlığı ile kaleme alıyor.² Malum, Bediüzzaman'ın babasının ismi Mirza'dır. Bu mektupta İmam-ı Rabbânî'nin

(ks) keşfi, Bediüzzaman'ın da bu hitaba mazhariyeti söz konusudur. Yetmiş beşinci mektupta Bediüzzaman'a hitaben "Tevhid-i kıble et!" buyuran İmam, Bediüzzaman'ın yalnız ve aracısız olarak Kur'ân'ın feyiz ve keşfiyatına mazhar olduğunu müşahede ediyor.³ Bu emirle İmam, Bediüzzaman'ın "Ferid" makamına sahip bulunduğunu da haber vermiş oluyor. Tasavvuf Tarihinde Gavs-ı Azam Abdülkadir-i Geylânî'den (ks) beri Ferid makamına mazhar başka bir zat bilinmiyor. Bu makama mazhar olan evliya aradan şeyh ve vasıtaları, kutup ve gavsları kaldırarak doğrudan Kur'ân'dan ve Resulullah'tan (asm) feyiz alır ve müstakil, farklı ve müstesna bir hizmet tarzı ortaya koyar.

Bediüzzaman Hazretleri bu asırda tarikattan farklı bir hizmet tarzı ortaya koymuştur ve İmam-ı Rabbânî bu evsafı nedeni ile Bediüzzaman'ı üç yüz sene öncesinden müjdeleyerek âleme ilan etmiştir.

Bediüzzaman Risale-i Nur'un bu müstakil ve müstesna özelliklerini şöyle açıklıyor:

"Risaletü'n-Nur sair ulemanın eserleri gibi, yalnız aklın ayağı ve nazarıyla ders vermez ve evliya misilli yalnız kalbin keşif ve zevkiyle hareket etmiyor. Belki akıl ve kalbin ittihat ve imtizacı ve ruh ve sair letaifin teâvünü ayağıyla hareket ederek evc-i âlâya uçar. Taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişmediği yerlere çıkar, hakaik-i imaniyeyi kör gözüne de gösterir."⁴

MEVLÂNA HALİD-İ BAĞDADÎ'NİN (KS) MÜJDESİ

7- Resulullah'ın (asm) işaret buyurduğu imamların ve müceddidlerin on ikincisi Mevlâna Halid-i Bağdadî Hazretleri (ks), yaklaşık hicrî 1200'lü yıllarda Bağdat dairesinde hizmetini ortaya koymuş ve kendisinden yüz sene sonra geleceği beklenen Bediüzzaman'a cübbesini ve sarığını göndermiştir.⁵ Hayatı boyunca hiç kimseden bir çöp kadar bile hediye almayan Bediüzzaman, Asiye hanımın eliyle gelen bu cübbeyi kabul ediyor ve "O mübarek ve yüz yaşında cübbeyi giyiyorum. Cenab-ı Hakk'a yüz binler şükrediyorum." buyuruyor. Hatta Bediüzzaman bu cübbeyi talebelerine giydiriyor. Bu suretle, bu dâvânın, talebelerinin şahs-ı manevisinin omzunda yükseleceğine işaret buyuruyor.⁶

Ekser âlimler ve keşif sahibi evliya, Mevlâna Halid-i Bağdadî'den sonra Mehdi geleceği üzerinde birleşmişlerdir.⁷ Mevlâna Halid-i Bağdadî'den sonra ise hem Hasenî, hem Hüseyinî olarak ehl-i beytin iki zincirini şahsında birleştiren Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri gelmiştir. Mevlâna Halid kendisine bir asır öncesinden cübbesini göndermek⁸ sûretiyle de, kendisinden önce imametini ve mehdiyetini tanımış ve aslında âleme ilân etmiştir.

İ'CAZ-I KUR'ÂN'IN BEYANI RİSALE-İ NUR'LA OLMUŞTUR

Yukarıda bir kısmı zikredilen işaretlerin Bediüzzaman'ın hayatında da makes bulduğunu görüyoruz. Birkaç örnek:

8- Bediüzzaman kendisi bir vakıa-i sadıkada görüyor ki, meşhur Ağrı dağı müthiş derecede infilak ediyor. Dağlar gibi parçaları dünyanın her tarafına dağıtıyor. O dehşet içindeyken merhum validesine, “Ana korkma! Cenab-ı Hakk'ın emridir. O hem Rahîm'dir, hem Hakîm'dir” diyor. Birden mühim bir zat beliriyor ve âmirâne şöyle diyor:

“İ'caz-ı Kur'ân'ı beyan et!”

Bediüzzaman kendisi bu vakıayı şöyle tevil ediyor: “Uyandım; anladım ki, bir büyük infilak olacak. O infilak ve inkılâptan sonra Kur'ân etrafındaki surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'ân kendi kendini müdafaa edecek. Ve Kur'ân'a hücum edilecek; i'câzı onun çelik bir zırhı olacak. Ve şu i'câzın bir nevini şu zamanda izharına, haddimin fevkinde olarak, benim gibi bir adam namzed olacak ve namzed olduğumu anladım.”⁹

Dipnotlar:

- 1- Emirdağ Lâhikası, s. 152.
- 2- İmam-ı Rabbanî, Tercüme: Abdülkadir Akçiçek, Mektubat, Çile Yayınları, İstanbul, 1977, s. 202-205.
- 3- Mektubat, s. 340; Mesnevî-i Nuriye, s. 10; Tarihçe-i Hayat, s. 122.
- 4- Kastamonu Lâhikası, s. 13.
- 5- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 148.
- 6- Şualar, s. 272; Tarihçe-i Hayat, s. 374.
- 7- Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 94; M. V. Küfrevî, Son Mehdî. Bediüzzaman, İttihat Yay., İstanbul, 2011, s. 65.
- 8- Kastamonu Lâhikası, s. 86, 87.
- 9- Tarihçe-i Hayat, s. 44, 174; Mektubat, s. 357

ASIRLARIN İMAMLARI ARASINDA BEDİÜZZAMAN

9- 1917 Yılında Birinci Dünya Harbinin yol açtığı yorgunluk ve yenilgilerle Osmanlı Devleti perişandır. İslâm âleminin her bir köşesi sömürgecilerin istilasındadır.

Bediüzzaman, esir olarak götürüldüğü Rusya'dan aynı sene içinde firar ederek İstanbul'a dönmüştür. Bu esnada bir rüya-yı sadıka görüyor.

Aynen kendisinden dinleyelim:

“Bir Cuma gecesinde nevm ile âlem-i misale girdim. Biri geldi, dedi:

“Mukadderat-ı İslâm için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem seni istiyor.”

Gittim, gördüm ki, münevver, emsalini dünyada görmediğim, Selef-i Salihînden ve asârın (asırların) mebuslarından her asrın mebusları içinde bulunur bir meclis gördüm. Hicap edip kapıda durdum. Onlardan bir zat dedi ki:

“Ey felâket, helâket asrının adamı, senin de reyin var. Fikrini beyan et.”

Ayakta durup dedim:

“Sorun, cevap vereyim.”

Biri dedi: “Bu mağlûbiyetin neticesi ne olacak; galibiyette ne olurdu?”¹

Bediüzzaman orada asırların mebusları, imamları ve müceddidleri tarafından, İslâmiyet’in geleceği ile ilgili sorulan sorulara, kıyamete kadar gelecek zamanların sahibi unvanıyla, vukufiyetle ve kıyamete kadar gelecek zamanlara ışık tutacak şekilde cevaplar veriyor. Bu cevaplar bugün Sünuhât adlı eserde yayınlanmış durumdadır.

HACI HASAN FEYZİ EFENDİ’NİN (KS) MÜJDESİ

10- Bediüzzaman Nurs’ta dünyaya geldiği gün, Denizli’de Melami tarikatı şeyhi Hacı Hasan Feyzi Efendi müritlerine keşfen şu müjdeyi veriyordu:

“Bu gün şarkta büyük bir veli dünyaya geldi. Bu zat zamanın sahibi ve asrın vekilidir. Beklenen zattır. Ona ulaştığınızda ona tabi olun! O iman hizmetini her şeyin üstünde tutar. Ziyaretinizde o kendisinin o olmadığını söylerse, bilin ki o odur!”

Şeyh Hasan Feyzi Efendi vefat ediyor. Bir halifesi daha vefat ediyor ve tarikatın son halifesi Muallim Hasan Feyzi’dir.

Altmış küsur sene sonra Bediüzzaman 64 talebesiyle Denizli’ye getiriliyor. Denizli âfâkında “Büyük bir âlim gelmiş!” diye bir haber yayılıyor. Melami tarikatının o günkü şeyhi de Muallim Hasan Feyzi’dir. Risaleleri inceleyen mahkeme heyetinin zabıt kâtibi kendi müritlerindendir. Zabıt kâtibi, incelenen risalelerden Muallim Hasan Feyzi’ye getirdikçe Hasan Feyzi bu büyük âlime karşı yüksek bir iştîyak duymaya başlıyor.

O GELDİĞİNDE SENİ HİZMET BAŞINDA GÖRSÜN!

Bediüzzaman tahliye olunca Muallim Hasan Feyzi şehir otelinde kendisini ziyaret ediyor. Fakat haşyetinden ve heyecanından şeyhinin verdiği haberden bahsedemiyor. Ancak şeyhinin verdiği bütün işaretleri Bediüzzaman'da görüyor. Bediüzzaman ise onun hissiyatını kalbinden okuyarak,

“Yok kardeşim! Ben O değilim. Sen yanlış geldin!” diyor.

Muallim Hasan Feyzi görür ki, risaleler baştan başa iman-ı kâmil ilmini veriyor.

Veda saati geldiğinde Bediüzzaman diyor ki:

“Kardeşim, şeyhin haklı olabilir! Ben de öyle birini bekliyorum. Risaleleri oku; birlikte hizmet edelim. O zata zemin hazırlayalım! O geldiğinde seni hizmet başında görsün!”²

İşte bu sözler Muallim Hasan Feyzi'yi kalbinden vuran sözlerdir. Hasan Feyzi şeyhlik tacını çıkarıyor, müritlerini toplayarak o tarihi konuşmasını yapıyor. Diyor ki:

“Bu tarikat meselesi benim için burada bitmiştir. Zamanın müceddidi buraya geldi. Şimdi vazife onundur. Ben şeyhimin vasiyetine uyarak Bediüzzaman'a tabi oluyorum. Tarikatta kalmak isteyen kendine şeyh bulsun. Benim arkamdan gelmek isteyenler gelsin, Bediüzzaman'a talebe olsun.”

Müritleri de aynı sadakatle:

“Sen nerede isen biz oradayız şeyhim!” diyorlar ve hep birlikte Bediüzzaman'ın talebesi oluyorlar.

Yarın inşaallah devam edelim.

Dipnotlar:

1- Sünihat, s. 56

2- Hasan Feyzi Yüreğil, Denizli, 2006, s. 1-2

OSMAN-I HALİDÎ'NİN (KS) MÜJDELERİ

11- Bediüzzaman'dan gaybî bir şekilde haber veren evliyadan biri de Isparta'nın meşhur ve medar-ı iftiharî Başkazalı Osman-ı Halidî Hazretleridir. Bu zat, Mevlânâ Halid-i Bağdadi'nin halifelerindendir. Nakşî tarikatının Halidi koluna mensuptur. Isparta'nın güneybatısında bulunan Sidre yamacındaki zaviyesinde kırk gün bir şey yemeden riyazet içinde zikir, evrad ve ezkârla meşgul olurmuş.

Bediüzzaman doğduğu sene Osman-ı Halidî Hazretleri müritlerine ve yakınlarına

kat'î bir keşifle diyor ki: "İmanı kurtaran bir müceddid çıkacak. Bu sene tevellüt etti. Benim dört oğlumdan birisi onunla görüşecek ve elini öpecektir."

Bu keşfin üzerinden otuz beş sene geçmiştir. 1911 yılında Isparta'nın Atabey kazasında bir gün bir sünnet merasiminde cemaat tarafından Osman-ı Halidi'nin dört evlâdından sonuncusu olan Ahmet Efendi'ye: "Hep müceddid müceddid dersin! Nerede bu müceddid? Kimdir?" derler. Ahmet Efendi gayet açık şekilde der ki:

"Evet, şimdi mevcuttur ve otuz beş yaşındadır!"

Aradan hayli zaman geçmiştir ve Bediüzzaman 1925 senesinde Isparta'ya sevk olunmuştur. Ve Bediüzzaman'ın ilk ziyaretçileri arasında Ahmet Efendi de vardır.

Isparta'nın Yenice Mahallesinde oturan Nuri Efendi, bir gün Ahmet Efendi'ye sorar:

"Pederiniz 'Benim evlâdımdan birisi o müceddidle görüşecek ve elini öpecek' buyurmuşlar. Bu nedir?"

Ahmet Efendi:

"Evet, merhum pederimin sözü çıktı, ben onunla görüştüm" demiştir.

TOPAL ŞÜKRÜ'NÜN MÜJDELERİ

Keza Osman-ı Halidi'nin açık ihbarı ve vasiyeti üzerine Isparta'nın ehl-i kalp âlimlerinden Topal Şükrü'nün bu ihbarı şiirlerine dökmesi Isparta'da irfan ehli kimseler tarafından bilinmekte idi.

Meselâ bu şiirlerden bir mısra şöyledir:

"Şükür ya bilmezem esrar-ı gaybtan amma;

Ya ileri ya geri; takrip ederim üç otuza."

Topal Şükrü kendi yaşadığı yıllarda yaklaşık otuz üç yıl sonra gelecek bir müceddiden bahsediyor.¹

Bu gaybî ihbarlar, Bediüzzaman'ın talebelerinin çok keskin kanaatleri ile birleşince, daha ilk yıldan itibaren Isparta'da Bediüzzaman'ın mehdi olduğu konusunda fısıltı hâlinde çok net bir şayiye yayılıyor. Bediüzzaman bu şayiadan çok rahatsız oluyor ve endişe ediyor. Tashih etmeye çalışıyor. Hatta "On seneden beri kanaatlerini tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar" diye yakınıyor.

Fakat Bediüzzaman kanaat sahiplerinin kanaatlerinde ısrarcı olduklarını görünce: "Evet, onlar.... hak bir hakikati görmüşler; fakat tâbire muhtaçtır" diyerek uzunca

bir mektupta durumu izah ediyor.

BEDİÜZZAMAN DİKKATLERİ İMAN DÂVÂSINA ÇEKİYOR

Bediüzzaman gerek söz konusu mektubunda, gerekse Risale-i Nur'un hemen her yerinde dikkatleri Risale-i Nur dâvâsına çekiyor. Fakat hemen aynı mektuplarda meseleyi teslim etmekten de kaçınmıyor:

Meselâ talebelerinin kanaatlerini düzelttiği aynı mektupta mecburen mehdîyet görevini izah ediyor. Mehdiyetin üç vazifesinden en mühiminin iman hizmeti olduğunu söylüyor. Bediüzzaman bunu teslim ediyor. Nitekim Risale-i Nur, iman-ı tahkikiyi neşir hizmetini tamamen yapıyor.

Ve devamla şu tesbiti yapıyor: “İmam-ı Ali ve Gavs-ı Âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir ve tatbik edecek.”²

Şimdi bu cümlelerden ne anlaşılıyor? O zatın sonradan geleceği mi, yoksa o zatın Bediüzzaman'ın bizzat kendisi olduğu mu?

Sormazlar mı adama: Mehdi sonradan gelecekse eğer, Risale-i Nur'u neden bir programı olarak neşir ve tatbik edecek? Sonradan gelecek mehdinin, Risale-i Nur'a mecbur kalması nasıl izah edilir? Bu usûlen mümkün değildir.

Bu cümleden anlaşılan, Risale-i Nur'un kıyamete kadar din ve iman hizmeti konusunda yetkili bulunduğu ve mehdîyet vazifesini bihakkın ifa edeceğidir.

Yarın inşallah devam edelim.

Dipnotlar:

1- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 25.

2- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 10, 11.

LADİKLİ AHMET AĞA'NIN MÜŞAHEDELERİ

12- 1888 Konya'nın Sarayönü kazasına bağlı Ladik kasabasında doğup 1969'da yine aynı kasabada vefat eden, yıllardır çobanlık yapan ve kırk yıl Hızır Aleyhisselâm'dan ümmî ve kalbî bir şekilde ders aldığı oraca bilinen Ladikli Ahmet Ağa, Eskişehir Hava Üssü Komutanı Albay Reşat Beye ve arkadaşına şöyle anlatıyor: “Bediüzzaman

bizim gibi herhangi bir tarikat silsilesine bağılı değildir. O ne kutbu'l-aktaba, ne de herhangi bir kutba bağılıdır. O doğrudan doğruya Peygamberimiz'den (asm) feyiz alır. Ona göre hareket eder. Onu ben size nasıl anlatayım. Bir gün Hızır Aleyhisselâm gelerek, 'Eskişehir'de zelzele olacak! Taş üstünde taş kalmayacak! Gel Bediüzzaman'a gidelim. Ve duâ etmesini isteyelim. Ki bu zelzele hafiflesin' dedi. Beraberce Bediüzzaman'a gittik. Bediüzzaman: 'Haberim var! Haberim var!' dedi.

Hızır Aleyhisselâm: 'Dağlara gidip duâ edelim!' dedi. Fakat Bediüzzaman:

'Ben hastayım! Siz dağlara çıkıp duâ edin. Ben buradan duâ edeceğim' dedi.

Eğer onun duâsı olmasaydı Eskişehir'de gerçekten taş üstünde taş kalmazdı."

Bir masum çoban olan ve Hızır'dan aldığı kırk yıllık dersiyle Bediüzzaman'ın Ferid makamını tarif eden Ladikli Çoban Ahmet Ağa nihayet diyor ki:

"Ben Hızır'la yüz sene hizmet etsem, yine Bediüzzaman'ın makamına yetişemem!"¹

MAİDETÜ'L-KUR'ÂN'IN MÜJDELERİ

13- Maidetü'l-Kur'ân Bediüzzaman'ın talebelerinden merhum Ahmet Feyzi Kul'un, âhırzaman olaylarını cifir ilmiyle ortaya koyduğu ve yorumladığı eseridir. Bu eser Bediüzzaman'ın kaleminden çıkmamakla beraber, tadil ederek risalelerin içinde yer verdiği başkasına ait ilk ve tek eserdir.

Bu eserde Hazret-i Mehdi ile ilgili hadisler, bu hadislerin evliyaca yapılan tevilleri, merhum Ahmet Feyzi Kul tarafından hadis metinlerine cifir ilmi uygulanarak elde edilen net tarihler çok açık biçimde Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin geldiği asırdan kıyamete kadar bütün zamanları tutan bir sahib-i zaman olduğunun açık tescili hükmündedir.

Bu eserde merhum Ahmet Feyzi Kul kapalı perdeleri ciddî şekilde aralamış; Bediüzzaman isminin, Bediüzzaman'ın doğum tarihinin, risaleleri telif ve hizmete başladığı tarihlerin, mahkeme ve hapis tarihlerinin ve Risale-i Nur'un neşir ve inkişaf tarihlerinin kapalı perdeler içinde Peygamber Efendimiz (asm) tarafından zikredilmiş olduğunu görüyoruz.

Meselâ Peygamber Efendimiz (asm) Mehdi'nin Horasanlı olduğunu zikrederek, "Kar üzerinde emekleyerek de olsa ona geliniz. Zira o, Allah'ın halifesi Mehdi'dir" buyurmuştur. Bu hadiste Horasanlı olmaktan kasıt Mehdi'nin Türkler içinde geleceğidir. Çünkü hadisin ifade buyrulduğu zamanlarda Türkler Horasan taraflarında bulunmaktaydı.² Hadis böylece imtihan sırrını da örselemeden meseleyi

kapalı bir çerçeve içinde ifade buyurmuştur.

ABDULVAHAB-I ŞARANİ'NİN (KS) MÜJDELERİ

14- Büyük Evliya'dan Abdolvahab-ı Şarani Hazretleri, Kitabu'l-Yevakitü'l-Cevahir adlı eserinde ahirzamanda gelecek Mehdi'nin Şemsiye-i Hicriye takvimine göre 1255 yılının Şaban ayının 15. Gecesinde doğacağını, Şeyh Hasan-ı Irakî'den naklediyor. Bu tarihî keşfe evliyadan Şeyh Ali Havasi Hazretleri de muvafakat gösteriyor.

Keza evliya'dan Mevlânâ Hasenü'l-Adevî Hazretleri, aynı tarihi Mevakitü's-Şarani'den nakil ile zikrediyor.

Son dönem Osmanlı âlimlerinden olup, 1914 yılında vefat eden Merhum Müderris Hacı Mehmet Zihni Efendi, Meşahirü'n-Nisa adlı eserinde bu tarihe bir haşiye düşerek, bu tarihin Kameriye-i Hicriye takvimine göre yaklaşık 1293 veya 1294 yıllarına denk geldiğini kaydediyor.³

Bilindiği gibi zikredilen bu tarihler Bediüzzaman'ın doğum tarihidir.⁴

ALİ EKBER ŞAH'IN TESBİTLERİ

15- Pakistan Maarif Nazır Vekili ve Sind Üniversitesi Rektörü Ali Ekber Şah 1952 yılında Bediüzzaman'ı Emirdağ'da ziyaret ediyor. Bu görüşmeden sonra Bediüzzaman'ın âlem-i İslâm için ne denli vazgeçilmez bir şahsiyet ve dâvâ sahibi olduğunu idrak ediyor ve Bediüzzaman'ı ülkesine dâvet ederek ona bir kürsü, radyo ve dilediği gibi hizmet etme imkânı tahsis edeceğini vaad ediyor. Fakat Bediüzzaman daha önce kendisini Arabistan'a, İran'a veya Mısır'a götürmek isteyenlere söylediği gibi: "Kardeşim, cephe burasıdır. Pakistan'da da olsam behemehal buraya gelmem lâzımdı" diye cevap veriyor.

Ali Ekber Şah şu meşhur tesbitini bu görüşmeden sonra yapıyor: "Bugün İslâm güneşi parlamıştır. Avamın ve havassın iftihar vesilesi, Allah'tan beşere İlâhî bir hediye, hicrî on üçüncü asır sonrasına Müceddid ve Mehdi, Kur'ân hakikatlerinin keşşafı Mevlânâ Bediüzzaman gelmiştir."

Dipnotlar:

- 1- Abdil Yıldırım, Yeni Asya Gazetesi Eskişehir Eki, 16/ 10/2012, s. 40.
- 2- Tılsımlar Mecmuası, Tenvir Neşriyat, İstanbul, 1988, s. 213.
- 3- Tılsımlar Mecmuası, Tenvir Neşriyat, İstanbul, 1988, s. 203.
- 4- Şuâlar, s. 616.